

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๘๓

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งนิคมกสิกร ในท้องที่ตำบลบางปะกง
ตำบลสองคลอง และตำบลบางเกลือ อำเภอ
บางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พ.ศ. ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๕๓

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งนิคมกสิกร ในท้องที่ตำบล
บางปะกง ตำบลสองคลอง และตำบลบางเกลือ อำเภอ
บางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พุทธศักราช ๒๔๙๕
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ตั้ง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราช
กฤษฎีกาจัดตั้งนิคมกสิกร ในท้องที่ตำบลบางปะกง ตำบล
สองคลอง และตำบลบางเกลือ อำเภอบางปะกง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๕๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมกสิกร
ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๕๗

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๙๓

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งนิคมกสิกรขึ้นในท้องที่ตำบลบางปะกง ตำบลสองคลอง และตำบลบางเกลือ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในเขตต์ที่ดินตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลบางปะกง ตำบลสองคลอง และตำบลบางเกลือ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๙๐ และในเขตต์ที่ดินตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๙๕

มาตรา ๕ พระราชกฤษฎีกานี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิในการครอบครองที่ดินของสมาชิกนิคมซึ่งมีอยู่แล้วตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมกสิกร ในท้องที่ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๙๓

มาตรา ๖ ให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ ให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ปกครองนิคม

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๙๓

ผู้ปกครองนิคมมีอำนาจหน้าที่ปกครองตรวจตรากิจการ
ของนิคม อยู่ในความควบคุมของ ข้าหลวงประจำจังหวัด
ฉะเชิงเทรา

มาตรา ๔ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยข้าหลวง
ประจำจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นประธาน เจ้าพนักงานที่ดิน
จังหวัดฉะเชิงเทรา นายอำเภอบางปะกง ผู้ปกครองนิคม
และกรรมการอื่นอีกหนึ่งนาย ซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัด
ฉะเชิงเทราเป็นผู้แต่งตั้ง มีหน้าที่สอบสวนคัดเลือกบุคคล
สมัครใหม่เข้าเป็นสมาชิกในนิคม และจัดแบ่งที่ดินให้ครอบ
ครอง

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕ ให้คณะกรรมการ
ทำผังพื้นที่ดินของนิคมทั้งหมดขึ้นไว้ ตอนใดจะสงวนไว้
เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิคม เช่น สำนักงาน สถานที่
เก็บพืชผล ที่เลี้ยงสัตว์ โรงเรียน สถานพยาบาล ถนน
และทางน้ำ เป็นต้น ให้ทำเครื่องหมายแสดงไว้ในผังนั้น
พื้นที่ดินที่เหลือออกนั้นจึงให้ทำการจัดแบ่งให้บุคคลเข้าครอบ
ครองตามความในพระราชกฤษฎีกานี้

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๕๓

มาตรา ๑๐ บุคคลผู้ที่คณะกรรมการจะคัดเลือกเข้าเป็นสมาชิกเพื่อครอบครองที่ดิน ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว
- (๓) เป็นผู้ขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ
- (๔) เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์และสามารถประกอบการเกษตรกรรมได้
- (๕) ไม่เป็นผู้กบฏหรือมีจิตใจฝักใฝ่กับเพื่อนไม่สมประกอบ
- (๖) เป็นผู้มีความประพฤติดีและเต็มใจจะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของนิคม

มาตรา ๑๑ บุคคลผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐ ซึ่งเข้าครอบครองที่ดินอยู่ก่อนออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามไว้ตามมาตรา ๔ ให้คณะกรรมการซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งขึ้นพิจารณาจัดแบ่งที่ดินให้แก่บุคคลดังกล่าวนี้ก่อน เมื่อที่ดินยังมีเหลือเท่าใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๘

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๕๓

ห้ามมิให้แบ่งที่ดินให้บุคคลใดเกินห้าสิบไร่ และเมื่อได้กำหนดแบ่งที่ดินให้แก่บุคคลใด ตรงไหนเป็นจำนวนเนื้อที่เท่าใด ให้คณะกรรมการแสดงเขตต์ไว้ในผังจัดนิคมแล้วประกาศไว้ ณ ที่ทำการนิคมพร้อมกันทำหนังสือแจ้งให้บุคคลนั้นไปรับมอบที่ดิน เพื่อเข้าครอบครองภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๒ ให้บุคคลที่ได้รับคำแจ้งตามมาตรา ๑๑ วรรค ๒ ไปแสดงตนต่อผู้ปกครองนิคมตามกำหนด เมื่อผู้ปกครองนิคมได้ตรวจหลักฐานเห็นถูกต้อง ให้ไปชี้เขตต์ที่ดินมอบให้บุคคลนั้นเข้าครอบครองและให้ทำหลักฐานการรับมอบที่ดินไว้เป็นหนังสือ

ถ้าบุคคลใดไม่ไปทำการรับมอบที่ดินภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องอันสมควรให้คณะกรรมการทราบ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนคัดเลือกบุคคลอื่นเข้าครอบครองที่ดินนั้นต่อไปได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้ได้รับมอบให้เข้าครอบครองที่ดินต้องเข้าทำประโยชน์ในที่ดินนั้นด้วยตนเอง หากมีความ

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๘๓

จำเป็นจะให้ผู้อื่นนอกจากครอบครัวของตนช่วยเหลือเป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองนิกมก่อน

มาตรา ๑๔ บุคคลผู้เข้าเป็นสมาชิกนิกมจะต้องออกจากนิกมด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) จงใจสละที่ดินที่ตนครอบครอง
- (๒) ลาออกจากนิกม
- (๓) เวนคืนหรือโอนการครอบครองที่ดินให้ผู้อื่น โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้ว
- (๔) ถูกไล่ออกจากนิกม

มาตรา ๑๕ สมาชิกนิกมอาจถูกสั่งไล่ออกจากนิกมได้ด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) รับบุคคลผู้มีความประพฤติอันน่าจะก่อความสงบของนิกมเข้ามาอยู่ในที่ดินที่ครอบครอง
- (๒) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือทำความผิดถึงต้องรับโทษอาญาจำคุกโดยมีคำพิพากษา เว้นแต่ความผิดฐานลหุโทษหรือประมาท

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๙๓

- (๓) ไม่สร้างบ้านหรือที่พักอาศัยตามแผนผังของ
นิคม
- (๔) ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ปกครองนิคม
เกี่ยวแก่การป้องกันและรักษาโรค ตลอดจน
การสุขาภิบาล
- (๕) ไม่ก่อสร้างหรือไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน
- (๖) ให้ผู้อื่นทำประโยชน์ในที่ดินซึ่งตนครอบครอง
ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากผู้ปกครองนิคม
- (๗) ไม่ช่วยเหลือร่วมแรงทำการบำรุงที่ดินหรือ
ปฏิบัติการงานอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อประโยชน์
ส่วนรวมของนิคมตามคำสั่งของผู้ปกครองนิคม
- (๘) ไม่ชำระหนี้สินให้แก่ทางการของนิคมตามระยะ
เวลาที่ผู้ปกครองนิคมกำหนดโดยไม่มีเหตุผล
อันสมควร
- (๙) ไม่ประพฤติตนหรือไม่ปฏิบัติตามวิธีปกครอง
หมู่บ้านตามแผนการของนิคม

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๘๓

- (๑๐) กระทำการใด ๆ โดยจงใจเป็นผลเสียหายแก่นิกมหรือประโยชน์ส่วนรวมของนิคม
- (๑๑) ฝ่าฝืนระเบียบและข้อบังคับของนิคมอย่างร้ายแรง

การไล่ออกให้กระทำโดยคำสั่งของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๖ สมาชิกนิคมคนใดที่ต้องออกจากนิคมไปไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ ต้องชำระหนี้สินที่มีอยู่กับทางการของนิคมจนสิ้นเชิงทันทีและต้องออกไปจากนิคมโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๗ ถ้าทางการของนิคมได้ออกเงินกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปในการอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมให้สมาชิกนิคมเฉลี่ยกันชดใช้จำนวนเงินตามที่ผู้ปกครองนิคมแจ้งให้ทราบ โดยคำนวณส่วนเฉลี่ยตามเนื้อดินที่ต่างได้รับแบ่งไป

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่สมาชิกนิคมตาย ให้ทายาทโดยชอบธรรมเข้าครอบครองที่ดินแทนได้ ถ้าไม่มีทายาทตั้ง

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๕๓

กล่าวให้คณะกรรมการตามมาตรา ๘ จัดแบ่งที่ดินนั้นให้แก่บุคคลอื่นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ต้องให้บุคคลนั้นยินยอมรับการเกี่ยวข้องกับหนี้สินที่ทางการนิคมได้ให้ผู้ขายยืมไป และเงินที่ทางการได้ออกไปเพื่อกระทำสิ่งอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมซึ่งผู้ขายยังค้างชำระอยู่

ในกรณีที่สมาชิกนิคมกลายเป็นคนวิกลจริต หรือมีจิตต์พั่นเพื่อนไม่สมประกอบ และยังไม่มียุอนุบาลหรือผู้พิทักษ์มาร้องขอจัดการทำประโยชน์ในที่ดินแทน ให้ผู้ปกครองนิคมพิจารณาอนุญาตให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อื่นที่เห็นสมควร เป็นผู้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินตลอดจนจัดการในเรื่องทรัพย์สินและหนี้สินแทนผู้นั้นต่อไปเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๕ เมื่อสมาชิกนิคมได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้นสมบูรณ์แล้ว มีสิทธิขอหนังสือสำคัญแสดงว่าตนได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้นสมบูรณ์แล้ว

เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวในวรรคก่อน และเจ้าหน้าที่สอบสวนได้ความว่าผู้ขอได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้วจริง และ

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๔๘๓

ทั้งได้ชำระเงินที่รัฐบาลได้ช่วยทุนที่ได้ลงไปในนิคมหรือที่
ได้ช่วยเหลือแก่ หนุ่ นทั้งที่เป็นส่วนของตน และส่วนรวม
ครบถ้วนแล้ว ให้ผู้ปกครองนิคมออกหนังสือสำคัญให้ตาม
ความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการกรอ
ชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๒๐ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจออก
ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานอันเป็นประโยชน์แก่
การจัดตั้งนิคมซึ่งไม่ขัดแย้งกับพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

